

MSSNDCLRCQ
Meessen De Clercq

MERIÇ ALGÜN RINGBORG
Becoming European

9 November – 8 December 2012

Abdijstraat 2a B 1000 Brussel
meessendeclercq.com

De jonge Turkse, in Stockholm wonende kunstenaar Meriç Algün Ringborg (Istanbul, 1983) liet zich tijdens de recentste biënnale van Istanbul opmerken met een werk dat op droomachtige wijze haar persoonlijke situatie belichtte: afkomstig van Istanbul woont zij in Stockholm. Voor haar interventie te Brussel toont zij in de Wunderkammer haar werk *Becoming European*, dat de vorm aanneemt van een serie datums die op uiterst zorgvuldige wijze werden opgesteld. Het werk bestrijkt een periode van 21 december 2007 tot 3 juni 2012. De datums komen overeen met verschillende verblijven van de kunstenaar in een land van de Europese Unie. De leegtes die er zijn staan voor de momenten waarop zij de Europese ruimte verlaat en, bijvoorbeeld, in Istanbul verblijft. De kleuren van de stempels verwijzen naar verschillende juridische statuten: blauw voor *toerist*, rood voor *tijdelijke inwoner*, violet voor *in afwachting van een legaal statuut*, zwart voor *permanente inwoner*. Deze handelswijze is tegelijkertijd onthullend voor de *modus operandi* van de Europese administratie tegenover niet-Europese inwoners, maar kan ook gelezen worden als een symbolische representatie van elke administratie gezien onmiddellijk een vorm van strengheid en repetitiviteit opvalt, eigen aan elk beheerssysteem. Desalniettemin, vanuit vormelijk standpunt, gebruikt ze de beperktheid van middelen, eigen aan het minimalisme dat men ziet bij bepaalde werken van kunstenaars uit de jaren 60 (men denkt bijvoorbeeld aan de *poems* van Carl Andre). Met dit op het eerste zicht eenvoudige werk opent Algün Ringborg diverse problematieken. De opeenhoping van cijfers (die datums vormen bij nader toezicht) bevat uiteraard een absurde kant die men makkelijk als Kafkaïens kan beschouwen. Met deze data komen levensmomenten overeen, evenementen die we niet kunnen kennen tenzij we ze ons toeëigenen en verbinden aan onze persoonlijke geschiedenis. Boven de beperktheid van informatie kan dit werk ook gelezen worden met de illusie en de hoop die elk verblijf van korte of lange duur in een land veroorzaakt. Tegelijkertijd gaat elk vertrek vergezeld van een angst of ontwortelingsvrees. Men verlaat zijn eigen wortels met een poging zich te verbinden aan die van anderen, aan die van het nieuwe land. Dit is zeker relevant in het geval van Turkije, dat talrijke van zijn inwoners heeft zien vertrekken naar diverse plaatsen in Europa. De kunstenaar bevraagt haar statuut van immigrant. Welke rechten heeft zij? Wat is haar mate van vrijheid? Daarenboven rijzen ook andere vragen op, meer politiek, zoals de toetreding van Turkije in de Europese Unie, de onmogelijkheid om een Europese consensus te vinden met betrekking tot de uit Afrika afkomstige immigratie of de landen van het Oosten of, onrustbarend genoeg, de radicalisering van de publieke opinie in talrijke landen.